

## Arrest

nr. 164 245 van 17 maart 2016  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 19 november 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 oktober 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 november 2015 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. KARACA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 oktober 2015 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans bestreden en zijn gemotiveerd als volgt:

*"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de*

*aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 16.04.2015 werd ingediend door:*

*Naam: E(...)*

*Voorna(a)m(en): F(...)*

*Nationaliteit: Turkse*

*Geboortedatum: (...)*

*Geboorteplaats: (...)*

*Identificatienummer in het Rijksregister: (...)*

*Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)*

*om de volgende reden geweigerd:*

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie*

*Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.*

*Ter staving van de inkomsten legt de referentiepersoon volgende documenten voor: décompte mensuel définitif voor de maanden 11.2014 tot en met 05.2015 en een document van het ACV met manueel bedragen van de werkloosheid opgeschreven, die betrokkene als werkloosheid gekregen heeft.*

*De interim-arbeid nam een aanvang op 23.09.2014. De inkomsten afkomstig uit deze arbeid zijn fluctuerend van aard, zodat er hier niet van stabiele inkomsten kan gesproken worden. Dit heeft uiteraard alles met de aard van de tewerkstelling te maken. Interimtewerkstelling is nu eenmaal slechts van tijdelijke aard, vaak wordt er met dag- en weekcontracten gewerkt, als werknemer heeft men geen enkele garantie op tewerkstelling, deze kan van vandaag op morgen worden beëindigd. Vandaar dat het inkomen uit deze interimarbeid niet in aanmerking kan worden genomen.*

*Gezien niet kan geïdentificeerd worden wie op het document van het ACV de bedragen van de werkloosheidsuitkering heeft toegevoegd, kan dit attest niet weerhouden worden als geldig bewijsdocument van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.*

*Bij gebrek aan objectieve informatie over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon kan er niet toe besloten worden dat aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter is voldaan.*

*De behoeftenanalyse is in deze overbodig omdat niets van wat is voorgelegd in aanmerking kan worden genomen om de bestaansmiddelen te beoordelen.*

*Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."*

## **2. Onderzoek van het beroep**

**2.1.** In een eerste middel werpt de verzoekende partij onder meer de schending op van de materiële motiveringsplicht, op de volgende gronden:

Het middel luidt als volgt:

*"Verwerende partij stelt dat mevrouw K.Y., zijnde de echtgenote van verzoeker, niet beschikt over STABIELE en REGELMATIGE bestaansmiddelen.*

*Gezien interimcontracten per definitie tijdelijk van aard zijn, zouden er slechts inkomsten van fluctuerend van aard zijn zodat er hier niet van stabiele inkomsten kan worden gesproken en wordt deze inkomsten uit deze interimarbeid niet in aanmerking genomen. Eveneens worden de inkomsten gegenereerd uit werkloosheidsuitkering, en geattesteerd op een document van ACV niet als geldig bewijsdocument weerhouden daar de bedragen van de werkloosheidsuitkering manueel geschreven zijn.*

*Gezien verwerende partij ten onrechte stelt dat de partner van verzoeker die verzoeker wenst te vervoegen, niet het bewijs levert dat zij beschikt over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen.*

*Gezien de bestaansmiddelen van de partner van verzoeker zeker als toereikend en voldoende dienen beschouwd te worden, gelet op het feit dat ze minstens 120 % van het leefloon bedragen.*

*De partner van verzoeker doet interimwerk.*

Ten onrechte wijst verwerende partij de aanvraag van verzoeker af.

De Belgische echtgenote van verzoeker heeft een maandelijkse afrekening van haar werkloosheidsuitkering laten attesteren door ACV voor de maanden 10.2014 tot en met 05.2015. Er wordt thans een nieuw document dd. 20.10.2015 van 01.2015 tot en met 08.2015. Ook de rekeninguittreksels waarop deze inkomsten worden gestort door ACV aan de partner van verzoeker worden bijgebracht waarop de vernoemde bedragen overeenstemmen met de door de dossierbehandelaar bij de ACV manueel aangebrachte bedragen van uitkeringen.

Verzoeker heeft eveneens de loonfiches/maandelijkse afrekeningen bijgebracht. Thans brengt verzoeker alsook de individuele rekening van zijn partner via Interimarbeid bij waaruit toch afdoende blijkt dat de partner van verzoeker al sedert de start van het interimarbeid onafgebroken werkt en over voldoende stabiele en regelmatige inkomsten beschikt om in hun eigen onderhoud te voorzien.

Het enkele feit dat de referentiepersoon is tewerkgesteld via interimwerk, is niet voldoende om de aanvraag tot gezinshereniging af te wijzen.

Verwerende partij brengt de voorgelegde loonfiches en attesten en uitleg in verband met haar werkloosheidsuitkering en inkomsten uit interimarbeid :

“Interim tewerkstelling is nu eenmaal slechts van tijdelijke aard, vaak wordt er met dag- en weekcontracten gewerkt, als werknemer heeft men geen enkele garantie op tewerkstelling, deze kan van vandaag op morgen worden beëindigd. Vandaar dat het inkomen uit deze interimarbeid niet aanmerkingen kan worden genomen”

De begrippen “stabiel”, “toereikend” en “regelmatig” sluiten niet uit dat bestaansmiddelen die afkomstig zijn uit een tijdelijke tewerkstelling wel degelijk stabiel en regelmatig kunnen zijn.

(zie Rvv nr. 132 659 van 31 oktober 2014)

Verzoeker brengt loonfiches en attesten waaruit duidelijk worden afgeleid dat de bestaansmiddelen wel degelijk STABIEL en REGELMATIG zijn.

De toereikendheid van de bestaansmiddelen kunnen niet betwist worden door verwerende partij. In bijlage worden ook rekeninguittreksels en loonbrieven bijgebracht waaruit onomstotelijk blijkt dat de er voldoende stabiele en toereikende bestaansmiddelen worden gegenereerd.

Het bedrag is hoger dan het wettelijke referentiebedrag! Er diende dan ook geen verder onderzoek te geschieden naar de hoogte van het bedrag van de bestaansmiddelen conform de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof in haar uitspraak van 26 september 2013, nr. 121/2013. Het feit dat er inkomen wordt gegenereerd via interim-arbeid doet hieraan geen afbreuk. Verder is de wettelijke referentiebedrag 120% te hoog en strijd met de rechtspraak van het Hof van Justitie (arrest Chakroen, 4 maart 2010, nr. C 578/08).

[...]

In ieder geval, cliënten vallen niet ten laste van de overheid wat aldus zonder enig discussie aantoont dat de beroepsinkomsten/bestaansmiddelen deze stabiel, toereikend en regelmatig is.

Dat op geen enkele wijze kan aangetoond worden dat verzoeker de intentie heeft om ten laste van de staat te vallen.

Er wordt dan ook voldaan aan de voorwaarden van stabiel en regelmatig.

Indien verzoeker ten laste zou vallen van de sociale bijstand, dan heeft verwerende partij de mogelijkheid om conform art. 42 quater van de Vreemdelingenwet om het verblijf van verzoeker te beëindigen indien hij een onredelijke belasting vormt voor de sociale bijstand.

(Rvv nr. 132 659 van 31 oktober 2014)

[...]

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.2. Het tweede middel is gestoeld op de schending van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en luidt als volgt:

“Het recht op gezinshereniging (art. 40ter) werd geschonden door verwerende partij, gezien de echtgenote van verzoeker wel degelijk beschikt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen zoals vereist door de Vreemdelingenwet, gewijzigd door de wet van 8 juli 2011.”

2.3. De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

2.4. De tweede middelen worden, met het oog op een goede rechtsbedeling, samen beoordeeld:

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*“(...) Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:*

*– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:*

*1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;*

*2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;*

*3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij [actief werk zoekt (...)]”*

Uit de bestreden weigeringsbeslissing blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag ter staving van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon onder meer “décompte mensuel définitif” heeft bijgebracht “voor de maanden 11.2014 tot en met 05.2015”.

Hierover wordt betoogd dat het inkomen uit deze interimarbeid niet in aanmerking kan worden genomen, omdat “de inkomsten afkomstig uit deze arbeid [...] fluctuerend van aard [zijn] zodat er niet van stabiele inkomsten kan gesproken worden, hetgeen alles te maken heeft met de aard van de tewerkstelling, dat “*interim tewerkstelling nu eenmaal slechts van tijdelijke aard*” is, dat er vaak met dagen weekcontracten wordt gewerkt, men geen enkele garantie heeft op tewerkstelling en het werk van vandaag op morgen kan worden beëindigd.

Uit artikel 40ter van de Vreemdelingenwet kan niet worden afgeleid dat inkomsten uit interimarbeid niet in aanmerking mogen worden genomen. De begrippen “stabiel”, “toereikend” en “regelmatig” uit deze bepaling sluiten niet uit dat bestaansmiddelen die afkomstig zijn uit een tijdelijke tewerkstelling wel degelijk stabiel en regelmatig kunnen zijn. Tijdelijke interim-contracten kunnen worden afgesloten voor langdurige periodes of voor korte doch aansluitende periodes op dezelfde of verschillende werkplekken, derwijze dat er bestaansmiddelen op regelmatige en stabiele wijze uit kunnen worden verworven. Bovendien kunnen zelfs personen die beschikken over een arbeidscontract van langere of van onbepaalde duur geen 100% garantie geven dat zij steeds over een inkomen zullen kunnen beschikken.

Derhalve moet steeds de individuele situatie van de referentiepersoon worden onderzocht in het licht van de voorgebrachte gegevens. De verwerende partij is op dit punt volledig in gebreke gebleven, en heeft zich bediend van een standaardmotivering waarin in het algemeen wordt gesteld dat interimarbeid niet voldoet, zonder dat rekening wordt gehouden met de individuele situatie van de referentiepersoon in het licht van de krachtens artikel 40ter van de Vreemdelingenwet opgelegde vereisten betreffende de noodzaak van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De naar voor gebrachte stukken werden derhalve niet correct beoordeeld in het licht van de gehanteerde wettelijke bepalingen. Een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet is dan ook aannemelijk gemaakt. Dit klemmt des te meer nu zoals reeds gesteld, in de bestreden beslissing wordt gesproken over “décompte mensuel définitif voor de maanden 11.2014 tot en met 05.2015” en er zich in het administratief dossier verder nog attesten en loonfiches bevinden waaruit blijkt dat verzoeksters partner gedurende één lange, quasi ononderbroken, periode was tewerkgesteld via Startpeople. Meer bepaald bevinden er zich loonfiches in het administratief dossier van de maand mei, van 1 mei, 4 t.e.m. 8 mei, 11 t.e.m. 15 mei, 18 t.e.m. 22 mei en 25 t.e.m. 29 mei. Voor de maand juni zijn er loonfiches van 1 t.e.m. 5 juni, 8 t.e.m. 12 juni, 15 t.e.m. 19 juni, 22 t.e.m. 26 juni en 29 t.e.m. juni. Voor de maand juli was dit van 1 t.e.m. 3 juli en van 6 t.e.m. 7 juli. Voor de maand augustus zijn er loonfiches van 3 t.e.m. 7 augustus, 10 t.e.m. 15 augustus, 17 t.e.m. 21 augustus, 24 t.e.m. 28 augustus en 31 augustus. Voor september bevinden er zich loonfiches van 1 t.e.m. 4 september, 7 t.e.m. 11

september, 14 t.e.m. 18 september en 21 t.e.m. 25 september. Zelfs zo het de Raad niet helemaal duidelijk is op welk moment deze laatste loonfiches ter kennis werden gebracht van de verwerende partij –in het dossier bevindt zich noch enige indicatie, noch een inventaris die daarover uitsluitel kan geven- blijkt al uit de loonfiches voor de maanden november 2014 tot en met mei 2015, die werden vermeld in de bestreden beslissing- dat er sprake is van een zekere continuïteit in de tewerkstelling. De verwerende partij kon zich daarom niet vergenoegen met een loutere verwijzing naar tijdelijke aard van de interimarbeid en het fluctuerende karakter van de inkomsten, daarbij abstractie makend van de reële situatie van de referentiepersoon en zonder in concreto beoordeling van de voorliggende stukken.

Het eerste en tweede middel zijn in de besproken mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, zonder dat er nood is om uitspraak te doen over de toelaatbaarheid van de ter zitting neergelegde stukken.

2.5. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan verzoeker zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of zijn aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 15 oktober 2015 worden vernietigd.

### **Artikel 2**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

A. WIJNANTS